ABDULLAH BİN HASEN EL-HARRÂNÎ

Hadîs ve lügat âlimlerinden. Adı, Abdullah bin Hasen bin Ahmed bin Abdullah bin Müslim el-Harrânî'dir. Künyesi, Ebû Şuayb el-Emevî'dir. 205 (m. 820) yılında Harran Şehrinde doğup büyüdü. Sonra Bağdâd'a geldi ve 290 (m. 902)'de orada vefât etti.

Hadîs âlimlerinin sika (güvenilir, sağlam) râvilerindendir. Bağdâd'a gelip yerleştikten sonra oradakilere vefât edinceye kadar ilim öğretti. O, dedesi Ahmed bin Ebî Şuayb ve babası Ebû Müslim, Ahmed bin Abdülmelik bin Vâkıd, Yahyâ bin Abdullah, Affân bin Müslim ve daha birçok âlimden ilim aldı ve onlardan hadîs-i şerîf rivâyet etti. Kendisinden de, kadı Mahâmilî, Muhammed bin Muhalled ed-Dûrî, Ebû Bekr-i Şafiî ve daha pekçok âlim ilim öğrenip hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir.

O, bir çok âlimden Simâ yolu ile ilim alıp hadîs-i şerîf rivâyetinde bulundu. Simâ, bir hadîs âliminin ezberindeki veya kendisine âit yazılı bir nüshasındaki hadîs-i şerîfleri okuması ve talibin de (hadîs-i şerîf öğrenip nakletmek isteyenin de) bunu dinleyerek zabtetmesidir. Kendisinden hadîs-i şerîf rivâyet ettiği Yahyâ bin Abdullah-ı Bâbletî, babasının vefâtından sonra annesi ile evlenmiş, üvey babası olmuştur. İmâm-ı Evzâî de, Bâbletî'nin üvey babasıdır. Abdullah bin Hasen-i Harrânî'nin hadîs rivâyetinde sika bir râvi olduğunu bir çok âlim bildirmektedir. Sâlih bin Muhammed: "Ebû Şuayb-ı Harrânî, sika bir râvidir" dedi. Mûsâ bin Hârûn da: "Muhakkak O, hem kendisi, hem de babası ve hem de dedesi muhaddis (hadîs âlimi) olan bir zâttır" dedi. Ahmed bin Kâmil-i Kâdî da şöyle bildirdi: "Ebû Şuayb-ı Harrânî, 295 (m. 907) senesinin zilhicce ayında vefât etti. O, rivâyetinde eksiklikle itham olunmamış bir seneddi."

Ebû Şuayb-ı Harrânî'nin hadîs ilmine dâir yazma bir eseri vardır. Bu eserin adı, "Cüz'ün minel-fevâid-i fil-hadîs"dir. Bu, hicrî yedinci asırda "Sekiz varak" hâlinde diğer rivâyetleri ile birlikte bir kitap hâline getirilmiştir. Riyad kütüphânesi yazma eserler bölümünde "Medîne -Birinci kısım Sâd-55" numara ile kayıtlıdır.

---

1) El-A'lâm cild-4, sh. 78

2) Târih-i bağdâd cild-9, sh. 435

3) El-İber cild-2, sh. 101

www.ehlisunnetbuyukleri.com